

« zurück blättern vor »

SZTAPLOWAĆ v. imp., ab 1950; ‘etw. in Stößen aufeinander legen’ – ‘układać coś w stos’: 1950 Soch. *Tłuszcz* 31, DOR *Skrzynie lub kartony z tłuszczami roślinnymi nie mogą być składane bezpośrednio na ziemi albo podłodze, lecz powinny być sztaplowane na legarach, ułożonych w odległości co najmniej 25 cm od ścian.* o 1951 Wiedza 769, s.57, DOR *W Polsce układanie drewna okrągłego w stosy nazywa się myglowaniem, natomiast drewna tartego – sztaplowaniem. W naszej praktyce tartacznej mygluje się do 3 m wysokości, a sztapluje nawet do 7 m.* – nur DOR (techn.). ◊ **Etym:** nhd. *stapeln* v., ‘gleichwertige Gegenstände übereinander ablegen’, GRI. ◊ **Der:** *sztaplowisko* subst. n., ‘ein Stapel von Brettern u. dgl.’, [hapax] 1953 Twórcz. 5 s.140, DOR, zuerst geb. DOR; *sztaplarka* subst. f., ‘mechanisches Gerät zum Verladen und Stapeln von Waren’, zuerst geb. DOR. ❖ Das Verb ist unabhängig von †*sztapel* (Inhalt 2 und 3) entlehnt worden.

« zurück blättern vor »